

ТИСЯЧІ ПАЦІЄНТІВ У ВСЬОМУ СВІТІ ВИЛІКУВАНІ УКРАЇНОМ

Однією з найбільших проблем світової медицини є онкозахворювання. Кількість летальних захворювань на рак постійно зростає. За підрахунками фахівців, до 2020 року кількість людей в Україні, хворих на рак, може зрости до 200.000. (http://moz.gov.ua/ua/portal/pre_20150204_a.html). Загалом у світі, за прогнозами ВООЗ, до 2025 року кількість випадків захворювання на рак перевищить 19 мільйонів щорічно (http://www.bbc.com/ukrainian/health/2013/12/131212_cancer_rates_it).

Над винаходом нових і вдосконаленням уже відомих методів боротьби з онкозахворюваннями працюють вчені в усіх країнах світу.

Тож цілком логічно, що будь-які спроби лікарів і вчених знайти дієві ліки від страшною недуги мали б отримувати всебічну підтримку на державному рівні.

У більшості країн з державного бюджету влада щороку виділяє величезні кошти для розробки нових й удосконалення вже існуючих препаратів для боротьби зі злоякісними новоутворами. На жаль, вони не показують високої ефективності, оскільки нищать не лише ракові, але й здорові клітини, ослаблюють імунну систему пацієнтів.

Хіміотерапія успішна лише у двох відсотках зі ста

Можна припустити, що медична й фармакологічна мафія навмисне створюють певні умови й рамки для швидкого поглинання коштів, виданих на дослідження протиракових ліків і для лікування онкозахворювань. Альтернативні протиракові медикаменти очорнюють, їм приписують недієвість та шкідливість, а їхні винахідники й виробники постають в очах громадськості брехунами й ошуканцями, котрі лише прагнуть заробити на зневірених пацієнтах.

Виробники хіміотерапевтичних засобів намагаються переконати пацієнтів у дієвості своїх препаратів й усіляко агітують використовувати під час лікування саме їх. Проте останні результати досліджень свідчать, що сьогодні пацієнти помирають так само часто, як і 25 років тому.

Про «багатообіцяючі» результати лікування хіміотерапією та вкрай низький відсоток успіху (лікування онкозахворювань хіміотерапією успішне лише у 2% пацієнтів) зазначається, зокрема, у дослідженні, опублікованому 2004 року в журналі «Clinical Oncology» («Клінічна онкологія»). Авторами статті є троє австралійських вчених-професорів, які назвали свою публікацію «Внесок цитотоксичних препаратів до 5-річного виживання в дорослих з різними видами онкологічних захворювань» («The Contribution of Cytotoxic to 5-year Survival in Adult Malignancies»).

У статті представлені результати клінічних досліджень, проведених із хіміотерапевтичними препаратами в Австралії та США упродовж останніх 20 років. Результати таких студій вражають: хоча в Австралії від лікування хіміотерапевтичними засобами лише 2,3 відсотки з усіх пацієнтів (в США – 2,1 відсоток) отримують успіх від лікування (в кореляції з 5-річним виживанням), їх усе ж закликають лікуватися саме хіміотерапевтичними засобами.

Річ у тім, що під час цього дослідження була проведена оцінка стану здоров'я й лікування 72.964 пацієнтів в Австралії і 154.971 пацієнтів у США. Тому ніхто не може «закинути», будучи обстеженим надто малу кількість онкохворих.

Автори статті, між іншим, ставлять дуже правильне питання: чому терапія, яка за останні 20 років принесла так мало успіху під час лікування онкохворих, залишається такою «успішною» у статистиках із продажів? А ще більше вражає, коли кожен із видів онкозахворювань розглядати окремо та проаналізувати, яких успіхів вдалося досягнути завдяки хіміотерапії за останні 20 років. Отож виходить, що з 1985 року в США взагалі не було досягнуто жодних успіхів у лікуванні раку підшлун-

кової залози, раку яйників, раку сечового міхура, раку простати, пухлини мозку, меланоми, раку нирок.

До прикладу, лише в США обстежили понад 23.000 пацієнтів хворих на рак простати. Від «рівня успіхів» лікування хіміотерапією можна жажнутися: відсоток успішного лікування раку грудей становив 1,4%, раку товстої кишки – 1,0%, а раку шлунку – 0,7%. І це беручи до уваги понад 20 років інтенсивних та потужних досліджень у галузі хіміотерапії й затрат на мільярди доларів, виданих організаціям та інституціям для винаходу нових ліків від раку.

Виникає логічне питання: кому ж тоді приносить успіх лікування хіміотерапією? Хто заробляє на такому «бізнесі»? Парадоксально, що громадськості постійно втовкмачують у голову, що дослідження рухалися і продовжують рухатися у правильному напрямку!

В цьому контексті варто процитувати епідеміолога Ульріха Абеля з Онкологічного Науково-дослідного Центру міста Гайдельберг (Німеччина): **«Не існує даних досліджень, які б довели, що пацієнти могли б досягнути більших рівнів виживання завдяки лікуванню хіміотерапевтичними засобами. Зрештою, під час проведення всіх досліджень з хіміотерапією просто порівнюються нові клітинні отрути (цитотоксини) зі старими».**

Нові токсичні протиракові препарати реєструють в Європі

Щороку десятки нових токсичних протиракових препаратів появляються на світовому ринку. Ціни на них – астрономічні. До прикладу, витрати на рік на лікування одного пацієнта такими препаратами коливаються від 10.000 до близько 154.000 Євро. Користь від них дуже сумнівна. Значного збільшення тривалості життя з їхньою допомогою досягти не вдається – після використання цих засобів у терапії пацієнти живуть максимум рік чи півтора. І це при тому, що побічні ефекти вражають: загальне виснаження організму, блювота, висипи на шкірі, випадіння волосся, нігтів, брак апетиту, довготривала діарея, серйозні зміни у формулі крові й навіть летальний кінець – зрештою, перелік можна продовжувати. Проте з державних бюджетів усе ж постійно продовжують виділяти мільярдні суми не лише на дослідження таких препаратів, а й на закупівлю їх для практичного використання.

Лікарям у цій системі відведена далеко не остання роль: чим дорожчі ліки, тим більше отримує лікар-онколог, що їх виписує. Окрім того, помираючі пацієнти роблять вирішальну ставку на своє життя і ладні видавати шалені кошти на лікування із власної кишені або ж платити все більші податки приватним лікарям ниям касам.

Однак докорманим залишається факт, що видатних успіхів у лікуванні методом хіміотерапії досягти практично не вдалося – пацієнти продовжують помирати (<http://www.spiegel.de/spiegel/print/d-70501026.html>).

«Прорив у галузі медицини»

Варто зазначити, що багато нових високотоксичних протиракових препаратів щорічно реєструється на європейському ринку і на ринку США.

Прикладів – безліч. Так, зокрема, гігантський фармакологічний швейцарський концерн Roche в липні 2015 року презентував новий препарат, призначений для лікування уротеліального раку сечовивідних шляхів на прогресуючій стадії або на тій стадії, коли вже виникли метастази в інших органах. Називається цей препарат «Атезолізумаб». Представлений він як «імунпрепарат», тобто, як такий, що здійснює імунomodulatory вплив на організм хворого. Цікавим є і те, що про важливість імунomodulatory ефекту протиракових препаратів вчені з різних країн світу почали говорити лише нещодавно, хоча доктор Василь

Новицький, українець за походженням і громадянин Австрії та винахідник дієвого протиракового препарату на основі чистотілу під назвою УКРАЇН (про перипетії з винаходом ми неодноразово писали в «УНІВЕРСУМІ» упродовж останніх 7 років) ще 1983 року на XIII Міжнародному конгресі з питань онкозахворювань вперше представив УКРАЇН як імуномодулюючий лікарський засіб, довівши за допомогою результатів успішного лікування онкохворих пацієнтів цим препаратом, що таку недугу, як рак, можна лікувати не лише хіміотерапією, але й імуномодулюючими засобами.

Чому не зареєстрований УКРАЇН?

«Чому УКРАЇН в Австрії, країні походження препарату, все ще не зареєстрований?» На кожному конгресі, на кожній конференції доктор Василь Новицький чує це питання. Жоден лікар, дослідник чи навіть дилетант у медичній галузі не розуміє, чому країна не пишається таким продуктом і щороку втрачає майже 3 мільярди Євро податків, які можна було б отримати завдяки винаходу. Не кажучи вже про можливість допомогти тисячам онкохворих пацієнтів.

Новицький чує ці питання від спантелених людей з різних куточків світу вже понад 40 років.

Причина боротьби з цим протираковим препаратом криється в його ефективності та нешкідливості, оскільки він, на відміну від звичайних протиракових хіміотерапевтичних препаратів, є наразі єдиним відомим засобом, здатним вибірково знищувати лише ракові клітини, не завдаючи шкоди здоровим. При цьому препарат не має побічних дій. Світові вражаючі успіхи в лікуванні онкозахворювань, а також численні позитивні результати доклінічних досліджень вже давно підтвердили ефективність УКРАЇНу.

І саме всі ці факти для світу фармації – наче скалка в оці. Зрештою, виробництво їхніх хіміотерапевтичних засобів для лікування раку щороку приносить їхньому бізнесу прибутки в мільярди доларів. У книзі «Успіхи клітинної медицини» німецький лікар доктор Маттіас Рат пише: «**В умовах зростаючого тиску з боку фармацевтичної галузі пацієнтів насамперед переконають пройти лікування цитостатичними препаратами. А цитостатики означають лише одне: вони є клітинною отрутою, цитотоксином. Фармацевтична промисловість продає ці цитотоксини, аргументуючи це тим, будімо вони знищують ракові клітини. А от те, що знищуються всі інші, – здорові, – клітини в організмі, замовчується...** Замість того, щоб посилити захисні сили організму в боротьбі проти раку, вони лише паралізуються цитостатиками. А побічні ефекти, спричинені хіміотерапією, вимагають використання все нових і нових лікарських препаратів, як-от: антибіотиків, кровозамінних засобів, анальгетиків, кортизону та ін. Останні тижні й місяці лікування раку в онкохворого стають для фармацевтичної індустрії справжнім Ельдорадо». І це при тому, що лікарі чудово знають: рак не виліковується хіміотерапією, а навіть навпаки – збільшення пухлин після неї часто навіть прискорюється.

Найімовірніше, що УКРАЇН не зареєстрований в Австрії, країні його походження, тому, що Новицький та його винахід не вписуються в систему. Світові фармацевтичні виробники є двигуном цієї системи. А працюють на неї політики, лікарі й держслужбовці. В такій системі невеличка компанія з виготовлення лікарських засобів, а тим паче якийсь дослідник, що працює самотужки, не має жодного шансу на перемогу в брудній грі.

Політика подвійних стандартів: диференційований підхід до УКРАЇНу

Понад 280 науковців з 24 країн у 60 університетах і науково-дослідних центрах встановили й підтвердили дієвість, безпечність і якість УКРАЇНу (www.ukrin.com/docs/Wirksamkeit2.pdf). Поміж тим, УКРАЇН був досліджений на 60 клітинних ліній раку в Національному інституті раку (Бетезда, Штат Меріленд, США), що представляють 8 важливих ракових пухлин людини: пухлини мозку, рак яєчників, дрібно- й недрібноклітинна бронхіальна карцинома, рак товстої кишки, рак нирок, лейкемія і злоякісна меланома. І проти всіх цих клітинних ліній УКРАЇН показав себе токсичним.

Водночас дослідження, проведені в деяких університетах, довели й те, що в терапевтичних дозах УКРАЇН не завдає шкоди

нормальним, здоровим клітинам. Тобто, цей препарат є першим лікарським засобом, який вбиває лише ракові клітини, не пошкоджуючи здорових.

Ще 1981 року (<http://ukrin.com/docs/1981-brief-zulassung-inkl-klinische-ergebnisse.pdf>) до уваги представників Міністерства охорони здоров'я були представлені результати досліджень Національного інституту раку, що в США (National Cancer Institute, USA), та Інституту раку й імуногенетики Франції (Institut de Cancerologie et d'Immunogenetique, France), які чітко засвідчують, що препарат УКРАЇН є значно менш токсичним, ніж його вихідні складові – чистотіл та Тіотепа (<http://ukrin.com/docs/untersuchungen-invito.pdf>). Таким чином, вельми чітко було доведено, що УКРАЇН володіє значною терапевтичною перевагою, на відміну від своїх похідних речовин.

1986 року доктор Новицький представив до уваги працівників Міністерства охорони здоров'я понад 450 (!) історій хвороб пацієнтів у клінічному використанні. З них випливало, що лікарський засіб УКРАЇН щонайменше в одній третині пацієнтів спричиняв зменшення пухлинної тканини і метастазів пухлини, не здійснюючи при цьому цитотоксичного впливу. Препарат не пошкоджує слизової оболонки, не спричиняє випадіння волосся, не є токсичним, не має побічних дій, впливає виключно на ракові клітини, не пригнічуючи загального клітинного росту. (http://www.ukrin.com/docs/efficacy_ukr_4ds.pdf)

Присудження Нобелівської премії Василю Новицькому відкрило б УКРАЇН усьому світові...

Розробка препарату, що володіє селективною дією, знищуючи лише ракові клітини, не завдаючи при цьому шкоди здоровим, завжди була однією з найбільших мрій науковців усього світу. (<http://www.economist.com/node/18743951>). УКРАЇН є першим продуктом, який володіє такими унікальними властивостями. Саме тому у 2004 році доктор Василь Новицький разом із доктором Анатолієм Потопальським та пані доктором Марією Олівєською, з якими він здійснив перші кроки з розробки цього препарату, ще перебуваючи в Советському Союзі, був номінований на здобуття Нобелівської премії.

Академік та доктор хімії з Університету Гродно (Білорусь) Леонід Нефїодов, висуваючи трьох вищезгаданих науковців та їхній винахід на здобуття Нобелівської премії, зазначив, зокрема, про таке: «**Це є перший протираковий препарат, що вибірково нагромаджується виключно в ракових клітинах (як в пухлинах, так і в метастазах), не завдаючи при цьому шкоди здоровим клітинам. Рандомізовані клінічні дослідження довели високу селективну дію препарату під час лікування навіть таких стійких до хіміотерапії злоякісних онкозахворювань, як рак підшлункової залози й рак товстої кишки. Дослідження in vitro, проведені в Національному Інституті Раку в США (National Cancer Institute, the USA), продемонстрували цитолітичну дію УКРАЇНу на всі всім ракових клітинних ліній раку товстої кишки, що були протестовані. (...) Таким чином, УКРАЇН є першим малігнотоксичним протираковим препаратом, що є високоефективним і нетоксичним в терапевтичній дозі, володіє малігнотоксичною дією на всі протестовані ракові клітинні лінії**».

Згодом, у ще одному листі до Нобелівського комітету від жовтня 2004 року професор Нефїодов наголосив на тому, що «**тисячі науковців робили спроби винайти речовину, яка б ефективно й вибірково нагромаджувалась виключно в ракових клітинах, не завдаючи при цьому шкоди здоровим. І лише цим трьом вище згаданим науковцям вдалося зробити таке епохальне відкриття. (...) З погляду сучасної біохімії це відкриття (...) дозволило б людству зрозуміти базові механізми розвитку й лікування пухлин, а також дозволило б розробити метод ранньої діагностики раку й уможливило б запобігати цій хворобі**».

Тим не менше, цей унікальний винахід Нобелівської премії так і не здобув...

Прикладів успішного оджування людей завдяки УКРАЇНу дуже багато. Після ознайомлення з ними завжди виникатиме логічне запитання: що ж могло спонукати чиновників, відповідальних за допуск використання лікарських препаратів, відмовити в реєстрації такому добре задокументованого лікарському засобу, як УКРАЇН?

Слід наголосити, що йдеться про перспективний вітчизняний продукт, натомість іноземні високотоксичні протиракові препарати були зареєстровані без жодних запитань чи заперечень за велими короткі терміни і їх одразу дозволили імпортувати й використовувати. Відповідь, як мовиться, на поверхні: це продукти гігантських фармацевтичних корпорацій.

Безумовно, затримка реєстрації нового конкурентного препарату – надто якщо він ефективніший за ті, що вже перебувають на ринку – є виграшем для конкурентів.

Міністерство охорони здоров'я Австрії вже понад 40 років висуває все нові й нові вимоги та шукає нові причини, аби не допустити реєстрацію УКРАЇНУ. Якими мотивами керуються всі ці люди та що вони за це отримують, можна лише здогадатися... А онкохворі у всьому світі продовжують помирати...

Питання в тому: чи можна якось вплинути на такий перебіг подій? І чи може громадськість й самі онкохворі пацієнти зробити хоч щось для покращення ситуації? Мабуть, вихід є. І він один: спільними зусиллями у всьому світі лікарі, пацієнти, сім'ї онкохворих і взагалі громадськість мають здійснювати тиск на високопосадовців своїми листами та проханнями й навіть вимогами надати доступ до цього препарату. Під лежачий камінь, як відомо, вода не тече. А спільними зусиллями, принаймні на це сподіваємось, таки можна здійснити пропів у такій складній ситуації і зробити все можливе, аби УКРАЇН – ефективний препарат без побічних дій, став доступним онкохворим у всьому світі.

Драматичну історію цього препарату ми неодноразово висвітлювали на сторінках УНІВЕРСУМУ. Неодноразово розповідали про історії хвороб пацієнтів, яким вдалося повністю одужати завдяки УКРАЇНУ. Конкретні випадки онкохворих пацієнтів, яким вдалося позбутися тяжкої недуги, є найкращим прикладом ефективності цього препарату.

Подасмо кілька витягів з книги доктори Елеонори Тун-Гонштайн «Лікування раку небажане. Боротьба з патентом» (Jim-Humble-Verlag, 2015 рік, 213 ст.), які ілюструють дію УКРАЇНУ та унікальні властивості цього препарату.

Вікторія О. РОМАНЧУК

Після 80 років життя тільки починається!

У 1985 році в австрійки Гедвіг Якоб діагностували рак товстої кишки. Пані Якоб поставили діагноз: рак товстої кишки 4 стадії. За дуже короткий час хвороба почала прогресувати. Після непрохідності кишківника їй довелося пройти операцію, під час якої була видалена метастазуюча пухлина розміром з дитячу голову. Метастази залишилися, тому тривалість виживання оцінювалася лікарями до місяця часу. Після операції пані Гедвіг приїхала на 4-тижневу реабілітацію. Тоді її синові, докторові Гельмутові Якобу, розповіли про одного віденського лікаря, що спеціалізується на натуропатії та цілісній медицині. Тож пані Якоб вирішила розпочати альтернативне лікування УКРАЇНОМ. Крім того, їй почали вливати її власну кров. Покинута традиційною медичною нагризолью, вона вдалася до єдиного варіанту, щоб продовжити собі життя.

Під час наступного обстеження метастазів не виявили, а жінка живе й сьогодні, тобто вже понад 30 років. Поміж тим, родина пані Якоб особисто познайомилася із доктором Новицьким і протягом майже трьох наступних років ще брала в нього УКРАЇН для профілактики. Онкозахворювання не повернулося! Рецидиву не було!

Цей випадок став дуже відомим з преси й телепередач.

Приречені передають привіт!

У січні 2002 року австрійці пані Урсулі Навратіл поставили діагноз «рак товстої кишки з метастазами в печінку». Станом на той момент їй було 68 років і незадовго до цього вона втратила чоловіка, який також був хворий на рак. Їй не давали великої надії на одужання. Жінку спіткала доля, яка зачіпає багатьох людей, однак завдяки УКРАЇНУ в неї все склалося не так сумно, як в інших. Урсула Навратіл розповідає про своє життя й свою історію перемоги над раком.

Під час відвідин свого племінника, що працює лікарем у Німеччині, в пані Урсулі виникли певні скарги на стан здоров'я і заставив її пройти обстеження. Після повернення до Відня пані Навратіл відразу опинилася на операційному столі Віденської Загальної Лікарні. Пухлини в кишківнику видалили. Також їй повідомили, що доведеться видалити й половину печінки, оскільки там вже є 3 метастази. В той час вони ще нічого не чула про УКРАЇН. Однак її сестра розповідала їй про альтернативні методи лікування, зокрема про квіти Баха та про УКРАЇН. Як зазначає пані Урсула, вона й сама знала, що традиційні методи лікування не є дуже перспективними, тому вирішила спробувати лікування УКРАЇНОМ. Так вона познайомилася із доктором Василем Новицьким, який скерував її до лікаря пана Мілана Таборського-Келлера. За тиждень до операції на печінці доктор Таборський-Келлер ввів їй високі дози УКРАЇНУ. Перед цим хірург повідомив, що на неї чекає важка операція, після якої пацієнтку покладуть в інтенсивну терапію і що вона, ймовірно, втратить багато крові й матиме доволі великий шрам завдовжки 25-30 см. Після операції жінка прийшла до тями. Жодного додаткового кровопостачання вона не потребувала, оскільки значної втрати крові під час операції не відбулося. Залишився лише величезний розріз по всьому животі. Пані Навратіл запитала, чому так, і хірург повідомив, що так він шукав метастази. Згідно з результатами обстеження їх було 3, але в печінці залишився лише один. Тому він припускав, що інші два неправильно віднесли до печінки і, можливо, вони мають бути в іншому місці. Але знайти він їх так і не зміг. Її одужання було настільки швидким і легким, що з лікарні пацієнтку виписали вже за тиждень. Хірург за-

питав пані Урсулу, що вона робила, щоб досягнути таких результатів, бо операція справді пройшла дуже легко. На що вона відповіла: «А що Ви думаєте про альтернативну медицину?» На це він лише махнув рукою й відповів: «Та нічого». Тому пані Навратіл нічого й не сказала про УКРАЇН, однак продовжувала приймати його орально й за тиждень поїхала додому.

На прохання племінника, після операції вона все ж пройшла курс запропонованої хіміотерапії, бо в іншому випадку, за його словами, після відмови від неї, її могли б просто не прийняти до лікарні. На відміну від усіх інших пацієнтів, завдяки УКРАЇНУ пані Урсула пройшла курс хіміотерапії дуже легко, в той час як вони були сильно страждати від її жахливих побічних дій.

Далі пані Навратіл розказує таке: «Я приймала УКРАЇН до, під час і після операції. Протягом трьох місяців після операції я отримувала дещо легшу схему лікування. Спочатку його вводили ін'єкціями, пізніше я приймала його лише перорально, а згодом мені періодично проводили терапію по 10 ампул перорально в якості профілактичного заходу. Протягом 12 років мене регулярно обстежували, але рецидивів не було. Я повністю одужала. Незважаючи на те, що лікарня, в якій я проходила операцію та подальше лікування, приписує моє одужання собі, я знаю: своїм життям завдячую саме УКРАЇНУ. В той же час деякі мої друзі також захворіли на рак, але ніхто з них не вижив».

Отож, історія пані Урсули – це справді неймовірна історія жінки, чие життя ще кільканадцять років тому вже не варувало ані цента, і яка сьогодні у свої поза 80 доглядає за своїм садом, водить авто і все ще любить подорожувати й навіть літає до США. Її секрет – це УКРАЇН та жага до життя.

Україн – це життя!

Інтерв'ю з натуропатом пані Макією Абільхасімовою з Казахстану

Натуропат із Казахстану пані Макія Абільхасімова працює з УКРАЇНОМ ще з 90-их років. Крім того, вона використовує методику «Koryo Sooji Chim» (корейська ручна акупунктура), за допомогою якої досягає справді дивовижних результатів у онкохворих пацієнтів. З УКРАЇНОМ та доктором Новицьким вона познайомилась у Відні в одній онкохворої пацієнтки, що приймала цей препарат. Цю ж

пацієнтку вона підтримувала своєю акупунктурною практикою. В той час вона все ще думала, що цей успіх так і залишиться єдиним випадком.

Однак невдовзі в себе на батьківщині їй довелося переконатися, що це не так. Зокрема, в неї був випадок із 21-річною пацієнткою, що страждала на лімфосаркому III стадії (S2). До Макії мама привезла її в жахливому стані. Станом на той момент пацієнтка вже не могла ні ходити, ні навіть стояти. Дівчину довелося переносити, а вени їй були повністю понівечені хіміотерапією, тому УКРАЇН їй вводили внутрішньом'язово. Спочатку пацієнтці ввели 10 ампул УКРАЇНУ, після чого була 3-місячна перерва. Потім розпочався другий курс лікування і їй дали вже 20 ампул препарату. Паралельно Макія почала лікувати її підтримуючою голкотерапією «Koryo Sooji Chim». Стан дівчини дуже швидко покращився й вона вирішила пройтись нове обстеження в Загальній Лікарні в Чимкенті. Однак онкологи взагалі відмовилися говорити з нею і заявили: вона взагалі не має сюди приходити, бо припинила хіміотерапію на власний розсуд. Ніхто навіть не поцікавився, чим саме викликано покращення її стану. Тоді дівчина вирішила продовжити лікування УКРАЇНОМ. Вона знову проходила курси лікування по 10 ампул, збільшуючи інтервали між ними. Стан стабілізувався. Незважаючи на викидень у 2006 році, вона знову завагітніла в 2007 році і народила здорову дитину. І мама, й дитина почувуються сьогодні добре! Про цей випадок повідомляли в казахських газетах.

Схожа доля спіткала й 13-річного хлопця. Коли йому по-

ставили діагноз лімфосаркома, в батька стався інфаркт. Сім'я не могла дозволити собі витрати на хіміотерапію, тому написала листа до Макії і привела дитину до неї. Хлопчик отримав три курси УКРАЇНУ по 10 ампул кожен з інтервалом від 10 до 30 днів. Крім того, пані Макія давала йому екстракти з рослин та лікував його своїм методом акупунктури «Koryo Sooji Chim». Молодому чоловікові сьогодні вже 30 років і зі здоров'ям у нього все впорядку.

Але на цьому чудеса не закінчилися. 68-річному чоловікові з раком товстої кишки на третій стадії запропонували штучний вихід, від якого він відмовився. Спочатку він прийняв 30 ампул, через місяць вже 20, а ще через місяць – 10 ампул. Зараз йому 77 років: він абсолютно здоровий і дуже полюбає танцювати.

Дуже цікавою є й історія німецької пацієнтки з пухлиною мозку, яка познайомилась з Макією Абільхасімовою під час одного з її візитів до Відня. Пухлина була на вкрай запущеній стадії, тому навіть досвідчена Макія практично не вбачала жодного шансу для жінки. Тим не менше, вона почала комбіноване лікування УКРАЇНОМ та акупунктурою. Це було в 2002 році. Пацієнтка приймала УКРАЇН аж до 2012 року, ставши свідком неймовірних змін у вачень проти доктора Новицького та незаконної конфіскації ампул з препаратом. Вона негайно зв'язалася з AGES, з федеральним президентом Австрії та всіма важливими органами влади, вимагаючи негайно дати їй УКРАЇН, бо завдяки йому вона прожила вже цілих 10 років.

Однак життя і здоров'я пацієнтів, мабуть, не дуже важливі для високопосадовців.

Вправний водій та зимові канікули на Tenerife завдяки УКРАЇНУ

Докторів Еріхові Чвертні сьогодні 97 років. Йому, юристу-ві земельного уряду Нижньої Австрії, вперше діагностували рак простати ще у 1978 році. Пухлину видалили шляхом хірургічного втручання. У 2008 році діагноз підтвердився знову під час колоноскопії. Йому рекомендували пройти лікування опроміненням та хіміотерапією. Однак приблизно в той час доктор Чвертня познайомився з доктором Гельмутом Якобом, який розповів йому про сенсаційний успіх одужання своєї матері завдяки УКРАЇНУ. Також доктор Якоб розповів, що цей засіб не має побічних ефектів і прекрасно переноситься.

Це було вирішальним фактором для пацієнта, який дуже вірив у сили Природи. Отож, він звернувся до одного з віденських лікарів, який почав лікувати його УКРАЇНОМ. Сьогодні він почувується чудово й не приймає жодних ліків, окрім харчових добавок. Зимові місяці пан Чвертня проводить зі своєю дружиною на Tenerife, а зір має настільки добрий, що може їхати авто безперестанку цілий день і цілу ніч.

Лише одне злить його, а саме жахливе поведження з доктором Новицьким, яке дозволяє собі Австрійська держава. Щоб висловити своє обурення цим усім процесом, доктор Чвертня навіть написав доволі гострого листа австрійському міністру юстиції.

Знову ж таки, історія з доктором Чвертнею – це ще один чудовий приклад того, як допоміг УКРАЇН продовжити життя людини та покращити його якість.